

PHẨM XII
TẬP MƯỜI SÁU KỆ

(LXV) *Punnà hay Punnikà* (Theri. 146)

Trong thời đức Phật hiện tại, nàng được sanh ở *Sàvatthi*, trong gia đình ông *Anàthapindika* (Cấp Cô Độc) con gái của một người nô lệ. Nàng chứng được quả Dự lưu khi nghe kinh *Surāṭṭhī* (Trung Bộ Kinh, kinh số 11 hay 12). Về sau, sau khi nàng hóa độ được một Bà-la-môn tin tưởng nhờ nước làm cho thanh tịnh và được cảm tình của ông chủ, nàng được thoát ly khỏi giới nô lệ, và với sự bằng lòng của ông chủ, nàng được xuất gia. Và nhờ triển khai thiền quán, nàng chứng quả A-la-hán với hiệu pháp và hiệu nghĩa. Suy tư trên quả chứng của mình, nàng nói lên những bài kệ như sau:

236. *Mùa đông ta mang nước,
Luôn luôn xuống dòng nước,
Ta sợ các hình phạt,
Lời trách móc các bà.*

237. *Hỡi này Bà-la-môn,
Ngươi sợ hãi vì ai?
Luôn luôn xuống dòng nước,
Tay chân run cầm cập.
Ngươi phải chịu cảm thọ,
Rét lạnh quá độ vậy?*

238. *Và nàng có biết chăng
Hỡi này Punnikà?
Sao nàng lại đến hỏi
Vị làm các nghiệp lành,
Vị đã chận đứng lại,
Các nghiệp ác bất thiện.*

239. *Vị ấy già hay trẻ,
Làm các nghiệp ác độc,
Người ấy nhờ rầy nước,
Được giải thoát ác nghiệp.*

240. *Ai nói với ngươi vậy,
Kẻ ngu với kẻ ngu,
Người tin nhờ rầy nước,
Được giải thoát ác nghiệp.*

241. *Tất cả những ếch, rùa,
Sẽ được lên cõi trời,
Cùng các rắn cá sấu,
Và các thú vật khác.*

242. *Kẻ giết bò giết heo,
Kẻ đánh cá sanh thú,
Các kẻ cướp giết người,
Các người làm ác khác,
Họ nhờ có rầy nước,
Có thể thoát ác nghiệp.*

243. *Nếu những con sông này,
Có thể làm trôi mát,
Ác nghiệp xưa ngươi làm,
Chúng cũng làm trôi luôn,
Các thiện nghiệp ngươi làm,
Khiến ngươi thành rỗng không.*

244. *Phạm chí vì cái gì,
Ngươi sợ phải xuống nước,*

*Cái ấy chớ có làm,
Chớ để lạnh hại da.*

245. *Ta đi theo tà đạo,
Nàng hướng ta Thánh đạo,
Thưa nàng ta cho nàng,
Cái áo thấm nước này.*

246. *Người giữ cái áo lại,
Ta không muốn cái áo!
Nếu người sợ đau khổ,
Nếu người không thích khổ.*

247. *Chớ làm các điều ác,
Công khai hay kín đáo,
Nếu người làm sẽ làm,
Làm các điều ác nghiệp.*

248. *Người không thoát đau khổ,
Dầu thấy đến, người chạy,
Nếu người sợ đau khổ,
Không ưa thích đau khổ.*

249. *Hãy đến quy y Phật,
Quy y Pháp và Tăng,
Hãy chấp nhận Giới luật,
Người sẽ được lợi ích.*

250. *Ta đến quy y Phật,
Quy y Pháp và Tăng,
Ta chấp nhận Giới luật,
Ta sẽ được lợi ích,*

251. *Trước ta là bà con,
Với tộc họ Phạm thiên,
Nay ta là Phạm chí,
Chân thật là như vậy,*

*Ta chứng ngộ Ba minh,
Đầy đủ trí Vệ-đà,
An ổn đến với ta,
Tâm tư được gột sạch.*

Vị Bà-la-môn quy y và thọ năm giới. Về sau được nghe bậc Đạo Sư thuyết pháp trở thành một thiện nam và xuất gia. Nhờ tinh cần tu tập không bao lâu chứng được Ba minh, và nghĩ đến quả chứng của mình, nói lên bài kệ này. Và vị Tỷ-kheo-ni, lập lại bài kệ ấy trở thành bài kệ của mình.